

HOMAGE
TO
SEXTUS
PROPERTIUS

(Treball en curs)

Per Alfred Carol

Orfeo

“Quia pauper amavi”

I

OMBRES de Cal·limac, Esperits de
Philetas de Cos.

Cal que camini pels vostres solcs,
Jo que vingué el primer de la deu clara
Portant les orgies gregues a Itàlia,
i la dansa a Itàlia.
Qui us havia ensenyat una mesura tan subtil,
en quina sala l'havíeu sentit
Quin peu ha ritmat la vostre cadència,
quin aigua ha madurat els vostres xiulets?

Els desgastadors d'Apol·lo continuaran, com ja sabeu,
les seves vulgaritats Marcianes
Conservem nosaltres les polidores a punt
Un carro engalanat de nou segueix els cavalls coberts
de flors;
Una Musa jove amb un grapat de joves enamorats al voltant
puja amb mi cap a l'èter, ...
I no hi ha pas camí ral a les Muses.

Redactors d'annals continuaran d'enregistrar les reputacions Roma-
nes.

Celebritats del Trans-Caucas lloaran celebritats Romanes
I exposaran les dissensions de l'Imperi,
Però que queda per llegir en situacions normals?
D'on traurem unes quantes pàgines
incontaminades?
Voldria una corona que no m'esclafi el cap
I no hi tinc cap pressa;
Hi haurà, sens dubte, un esclat després del meu funeral,
Vist que el temps engreixa totes les coses
sense mirar-ne la qualitat.

Hi qui sabria res de les torres
enderrocades per un cavall de fusta;
o d'Aquiles enfrontant-se amb les aigües del Simois
o d'Hector esquitxant les roderes dels carros
o de Polidamant vora l'Escamandre, o Helenos i
Deiphoibos.
Amb prou feines els haurien conegut en els seus patis, o
Paris.
xafarderies Oh Ilion, i Oh Troya
presa dos cops pels deus d'Eta.

ritme tonada rodera

mellow eraser fangled be laud expound sully withstay spatter
rims